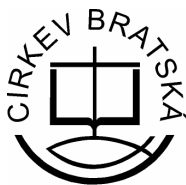
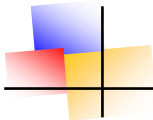

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Diablove blahoslavenstváí
Vitkovce, ako ďalej?
Noví pracovníci
Legoprojekt
Falošní bohovia VI 1. časť
Požehnal nám!

Slovo na tento mesiac

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Mt 5,3

Vyhlasenie Ježiša Krista o „*chudobných v duchu*“ je vo veľkom kontraste so zmyšľaním dnešného človeka. Za šťastných vo svete sú považovaní bohatí ľudia, a preto mnohí hľadajú šťastie v bohatstve, čo prináša mnoho zlého a sklamaní v medziľudských vzťahoch.

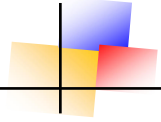
Pán Ježiš tu nestavia do kontrastu materiálnu chudobu a bohatstvo. Mohlo by to viesť k nesprávnym postojom. Napríklad, hladným a chudobným by to dávalo lacné potešenie, že sa dočkajú bohatstva v Božom kráľovstve a nás by to mohlo viesť k ospravedľovaniu vlastnej nevšimavosti k chudobným okolo nás.

Ježiš bol všímavý k hladným a chudobným. Mal s nimi zľutovanie, ale svojím počínaním dával jasne najavo, že požehnanie Jeho kráľovstva sa nezakladá na materiálnych veciach.

Blahoslavenstvá hovoria o duchovnom stave človeka a na takýto stav Ježiš vzťahuje zaslúbenie požehnaní. Ježiš tak zaostruje pohľad na vnútro človeka a zároveň na to, ako o sebe zmyšľá. Človek často žije v pýche a v sebedomí vlastnej dôležitosti, namýšľajúc si, že je na mieste boha, vie čo je dobré a zlé a nepotrebuje Ježiša Krista. Takýto stav človeka nezávisí od majetku či chudoby. Takto zmyšľajúcim nepatri Božie kráľovstvo.

„*Chudobný duchom je*“ , ako to napísal Kalvín - „*iba ten , ktorý sám v sebe sa stal ničím a spolieha na Božie milosrdenstvo*“. Je to človek, ktorý z Božej milosti smel dospieť k poznaniu, že pred Bohom je hriešny a zasluhuje si odsúdenie. Nemá už nič, čím by sa pred Bohom ospravedlnil a získal tak Božiu priazeň. K tomuto stavu dospievame len vierou, len z milosti a len skrze Ježiša Krista. Takí sú blahoslavení, a takým patrí Božie kráľovstvo. Je to veľké zaslúbenie. Tu si musíme uvedomovať, bratia a sestry, že to nie je o pocitoch šťastia, aj keď slovo *blahoslavený* v jeho gréckom pôvode toto naznačuje. Je to však predovšetkým o presvedčení viery, čo Boh v Kristu pri nás dosahuje a čo nám zaslúbuje. Ide o to, aby sme v tomto svete pozemských a pominuteľných hodnôt zostali pevní a verní Jeho svedkovia očakávajúci svojho Pána.

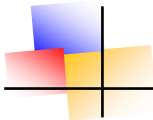
Váš brat kazateľ

Diablove blahoslavenstvá

Pokiaľ by Satan písal blahoslavenstvá, asi by niektoré vyzerali takto:

1. Blahoslavení sú všetci príliš unavení a zaneprázdnení na to, aby strávili aspoň hodinu týždenne v spoločenstve kresťanov, chváliacich trojjediného Boha – takí sú **moji najlepší spolupracovníci**.
2. Blahoslavení sú čakajúci na prosbu o nejakú službu, ktorí potrebujú, aby im za všetko ďakovali – **takých môžem použiť**.
3. Blahoslavení sú všetci precitliveli na rôzne konflikty – to sú moji pestovatelia hnevov. Najlepší sú tí, ktorí prestali preto chodiť do zborov, to sú už **moje deti**.
4. Blahoslavení, neustále si sťažujúci, **vypočujem ich a po svojom pomôžem**.
5. Blahoslavení sú všetci, ktorí nedokážu prijať spôsob reči a chyby svojho kazateľa. Neprijmú jeho kázanie. **Sú mi príjemní**.
6. Blahoslavení mnou je ten, ktorí očakáva, že na každú akciu kresťanského spoločenstva ho budú osobitne pozývať. To je ich dilemma a **moje úspešné riešenie**.
7. Blahoslavení sú všetci ohovárači – spôsobujúci konflikty, rozdelenie. **Mňa náramne uspokojujú**.
8. Blahoslavení sú všetci, ktorí sú vzťahovační a ľahko sa urážajú, pretože takí sa ľahko rozhnávajú a ukončia kresťanské vzťahy. **Nahradím ich Ja**.
9. Blahoslavení sú všetci, ktorí veria v hĺbke srdca len vo svoje najlepšie riešenia. **Ja som ich riešenie**.
10. Blahoslavení sú všetci, ktorí vnucujú svoje predstavy so zbožnou tvárou, ale budujú miesto len pre seba. **Pre tých mám zvláštne odmeny**.
11. Blahoslavení sú obdarení veľkou múdrosťou, ale s malou vierou. **Ja ich doučím**.
12. Blahoslavení sú všetci, ktorí žijú vieru len pre seba a neprispievajú k šíreniu Božieho kráľovstva. **To sú moji služobníci**.
13. Blahoslavení je každý, kto miluje Boha a nemá rád svojich bratov a sestry. **Tí budú so mnou naveky**.

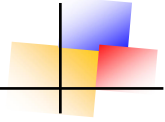
14. Blahoslavení sú všetci, ktorí majú dostatok, ale nikdy nič nedarujú. **Ja ich za vernú skúposť bohato odmením.**
15. Blahoslavení sú všetci, ktorí o tomto počuli, ale domnievali sa, že sa ich nedotýkajú. **Mám aj Vás.**
Joel News 297 (D. Klincková)

Vítkovce, ako ďalej?

Príspevkami o vianočnej slávnosti v minulom januárovom čísle ZL sme sa snažili priblížiť zlomok atmosféry na stanici Vítkovce, v rómskej osade. Naliehavou otázkou ostáva otázka, čo s Vítkovcami v Cirkvi bratskej Košice?

Dlhoročná práca, predovšetkým prostredníctvom manželov Kušnierikovcov, má už dnes viditeľné ovocie. Pán požeňal v rómskej osade niektorým bratom a sestrám, aby sa im dostalo poznania Božieho slova a s Jeho pomocou urobili vážne duchovné rozhodnutia. Niektorí sú obdarovaní rozpoznávaním vyznávania Pána Ježiša Krista, ktoré je viac v súlade s Jeho Písmom. Nebojácne hája v komunite iných svoje presvedčenie a neraz čelia aj odsúdeniu. Navonok opustili mnoho zlého z občianskeho života. Bez pomoci metód „á la Predná Hora“ zanechali alkohol, posielajú svoje deti do školy a došli k presvedčeniu, že vzdelanie im otvorí cestu k slušnej obžive. Kupujú si poukážky na drevo a bránia sa pokušeniu kraďnúť. Poznali, že hádky a spory nevedú k spokojnému nažívaniu. Dávajú podľa svojho obdarovania veci do primeraného stavu, ale ťažko vieme s naším poznaním asi doceniť ich úsilie, keď nežijeme pod vplyvom ťažkých podmienok, ktoré ich často presahujú a stavajú na okraj spoločnosti.

O situácii pred pár rokmi, keď k nim začali dochádzať naši spolubratia manželia Kušnierikovci a dnes, by mohli najzasvätejšie vypovedať oni. Brat Kušnierik pracoval ako vikár podľa dohody so zborom CB v Prešove na stanici Smižany. V tomto čase nadviazal kontakty s Rómami vo Vítkovciach. po skončení služby v CB sa zamestnal a venoval sa práci vo Vítkovciach, až kým nestratil zamestnanie. Následne boli nútení

sa zo Spiša odsťahovať. Prácu v rámci svojich veľmi skromných možností ale neprerušili a raz mesačne dochádza do osady aj brat kazateľ Halža a zástupcovia z vedenia detí a mládeže z Košíc. Náš zbor čiastočne vypomáha sporadicky aj so zbierkami šatstva a zariadenia domácnosti. Pri vizitácii zboru v Košiciach, predseda CB na Slovensku brat Henžel bol aj na návšteve osady vo Vitkovciach a prisľúbil nekonkretizovanú podporu.

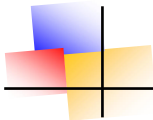
Problém Rómov má iste niekoľko rovín. Tú jednu, duchovnú, začala práca Cirkvi bratskej s Božou pomocou uskutočňovať. Ale ako sa zdá, je na konci so svojimi možnosťami a obavy o budúcnosť, ak sa nepodarí prehĺbiť činnosť, sú oprávnené a zlých vplyvov, prekážok, odmietania a ohrození sa hrnie aj zo strany sociálnych otázok stále viac. Prípadné výčitky, že načo sme túto prácu prevzali po zbere CB v Smižanoch, nech nám neprekážajú. Smižany sú ešte menší zbor ako my a nie je našou vecou posudzovať ich možnosti. Vieme ale, že z Božej milosti bez prispenia CB Košice, by „Vitkovčania“ už boli odsúdení na úplnú bezprizornosť.

Jednou z potrieb je naliehavá nutnosť viac menej nepretržitej prítomnosti osoby vo forme všestranného usmerňovateľa, ktorý požíva prirodzenú autoritu a pripusťme aj duchovného. Ich vrúcne dlhodobé modlitby za dar takéhoto sprítomnenia Božieho služobníka sú pre nás zahanbujúce. Rada CB zatiaľ nemôže pozitívne naplniť túto naliehavú potrebu a možnosti zboru CB Košice sú zdá sa tiež už vyčerpané.

Je jedným z riešení založenie občianskeho združenia, ušitého pre potreby Vitkoviec? Kde nájdeme pracovníka vo svojich radoch malého zboru, alebo z nášho okolia, ktorý by bol ochotný a venoval sa neľahkému poslaniu?

Rozmýšľame spoločne ako osloviť, presvedčiť a účelne získať a použiť všetky možnosti, ktoré sú deklarované prostredníctvom povolebných zámerov terajšej vlády s marginalizovanými skupinami obyvateľov?

Veľkým plusom je fakt, na ktorý je možnosť úspešne nadviazať, že tu sa v rómskej osade už nájde niekoľko rodín, a povážlivé číslo viac menej 60 detí všetkého veku, ktoré úprimne hľadajú východisko. Tých, ktorí majú vďaka pôsobeniu Božieho slova na ich životy morálny náskok a lepšie pred

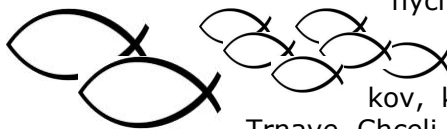

poklady vykročiť zo začarovaného kruhu. Spomínate na záver modlitby 11 ročného Michala:... „lebo bez Boha sa nedá dobre žiť“?

D. Klincková

Noví pracovníci

Do nášho zboru pribudli noví pracovníci. Po neprehliadnuteľných Gregoirovcoch sa do Košíc prisťahovali aj ďalšie dve rodiny misijných pracovníkov, ktorí predtým spolu pôsobili v Trnave. Chceli by sme ich krátko predstaviť:

John a Kathy Lesondakovci

John vyrástol v Kalifornii. Niekoľko rokov pracoval ako tesár, ale stále viac ho priťahovala práca na Božom diele. Prestáhoval sa do Chattanooga v Tennessee, kde absolvoval biblickú školu na Covenant College. Tu sa zoznámil aj so svojou neskoršou manželkou Kathy. Rok a pol potom na tejto škole vyučoval keramiku.

Kathy sa narodila ako dieťa misionárov v Keni, kde aj strávila detstvo. V Chattanooga vyštudovala na Covenant College učiteľstvo. V roku 1981 odišli John a Kathy už ako manželia na misiu na Seychelské ostrovy, kde cez deň vyučovali

hrnčiarstvo a po večeroch viedli štúdium Biblie. Strávili tam 4 roky a ovocím ich práce bol malý zbor. Potom Lesondakovci odišli do Kene, kde pracovali na misijnej klinike. Pomáhali s evanjelizáciou i pastoračnou starostlivosťou o miestny zbor. Po roku 1989 sa objavili nové možnosti misijnej práce vo východnej Európe. John a Kathy prežili volanie do tejto práce. 4 roky strávili v Čechách a od roku 1997 pôsobili v Trnave. Tu sa im z Božej milosti podarilo spolu s ďalšími pracovníkmi založiť zbor, ktorý sa pripojil k CB.

Lesondakovci majú 6 detí: Reubena, Benjamina, Aarona, Et-hana, Laurel a Alannu.

Jeff a Esther Talleyovci

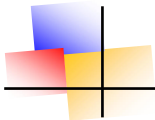
Jeff prežil obrátenie ešte ako dieťa neďaleko Philadelphie. Vyštudoval Covenant College a Westminster Seminary. Esther, ktorá je sestrou Kathy Lesondakovej, uverila tiež v detskom veku ešte počas pôsobenia ich rodičov v Keni. Aj ona študovala na Covenant College a neskôr tiež ošetrovatelstvo na Columbia University. Ako študenti sa Talleyovci rozhodli venovať svoje životy misii. Už ako manželia odišli v roku 1980 do Kene. Od roku 1991 pôsobili v Tanzánii. Po roku 2000 strávili ďalších 5 rokov v Keni. Na všetkých miestach sa venovali evanjelizácii, pastoračnej činnosti i výchove miestnych cirkevných pracovníkov. Posledných niekoľko rokov pomáhali s misijnou prácou v Trnave.

Talleyovci majú 4 deti: Lauru, Matthewa, Janet a Kylea.

I. Žežula

LEGOPROJEKT

V dňoch **10. – 12.2.2011** sa v našom zbere uskutoční **Legoprojekt – stavba legového mestečka pre deti od 6 do 12 rokov.** Akcia vznikla v Nemecku, odtiaľ sa presťahovala do Českej republiky do CB a ďalej sa zapojili aj niektoré slovenské zbory. Školenia na

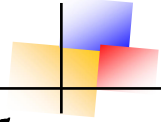
stavbu sa za náš zbor zúčastnili Ivan Ž. a Daniel K. Stavby sa môžu zúčastniť deti v danom veku, manuálne zručné a kreatívne. Je nutné sa registrovať, lebo počet detí je obmedzený (**reg. na tel. 0903 635306**).

Stavba mestečka sa realizuje tri dni od štvrtka do soboty, vždy **od 16.00 do 19.00**. Súčasťou programu je aj rozprávanie krátkych biblických príbehov a nezabudneme si ani zaspievať. Na štvrtý deň – v nedeľu **13.2.2011 ráno o 10.00** sa koná **prezentácia legomestečka** pre rodičov aj menšie deti **spoločne s bohoslužbami**. K dobrej organizácii je treba najmenej 10 dobrovoľníkov (možno si niektorí z nich splnia svoj dávny sen), ktorí budú pomáhať deťom so stavaním, sledovať projekt, riešiť problémy. Hlavným stavbyvedúcim je Dano Klein, ktorý urobí aj stretnutie s dobrovoľníkmi, aby vopred vedeli, čo môžu čakať.

Veľmi sa tešíme na stretnutie s deťmi aj vlastnú stavbu. Legoprojektu zdar!

H. Žežulová

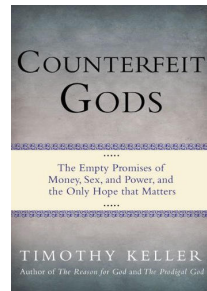

Úvod ku knihe *Falošní bohovia* od Timothy Kellera (VI. 1. časť)

SKRYTÉ MODLY V NAŠICH ŽIVOTOCH

Osobné modly, akými sú láska (romantická), finančná prosperita, či moc a sláva, nie je tak ťažké odhaliť. Existujú však aj ďalšie modly, ktoré nás ovplyvňujú, ale sú oveľa viac skryté. To nie sú modly nášho srdca, ale našej kultúry a spoločnosti.

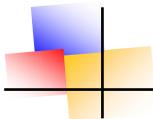

Boh zisku – raz sa v jednom americkom periodiku objavil článok o práve prepustenej viceprezidentke istej firmy. Jej prácou bolo zabezpečenie rizikových hypoték, študentských pôžičiek a dlhov z kreditných kariet. Že by všetky tieto dlhy, ktoré dávala dohromady a predávala ich investorom, mohli zohrávať kľúčovú úlohu pri páde ekonomiky, to sa jej netýkalo, hoci by sa malo. Dôvodom, prečo si túto otázku nekladla je, že naša kultúra nevedie študentov k tomu, aby si kládli takýto druh otázok o práci. Jedinou otázkou je – koľko to vynáša?

Pri jednej reportáži o prísaha študentov obchodu na Harvardskej univerzite (ktorí sľubovali, že budú konať maximálne bezúhonne a budú odolávať rozhodnutiam a správaniu, ktoré by bolo v prospech vlastných skúpych ambícií a že budú pracovať tak, aby ich podnikanie bolo dlhodobým prínosom pre spoločnosť), plátok *Economist* zverejnil vyhlásenie Milтона Friedmana, že obchodní manažéri majú len jediný cieľ – maximalizovať hodnotu akcií. Jediným cieľom podnikania potom je maximalizovať zisky. Manažéri v stíhaní zisku môžu robiť rôzne veci, ktoré zdvihnú akcionársku cenu veľmi rýchlo, často na úkor dlhodobého zdravia firmy, ale tiež na úkor dobra pre ich zamestnancov, či zákazníkov. Niektorí síce argumentujú,

---

Seriál analýzy myšlienok originálu knihy T. Keller: *Counterfeit Gods* (Falošní bohovia)

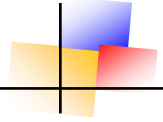
že tak dosiahnu vyššie platy pre zamestnancov a lepšie technické zariadenie sa z dlhodobého hľadiska prejaví vo vyšších ziskoch, ale to nie je vždy samozrejmé.

Zisk sa teda stáva falošným bohom – dobrá vec, ktorá sa zmenila na absolútnu hodnotu. Výsledkom je morálny i sociálny úpadok.

Modly v našej kultúre – v srdci každej kultúry je jej hlavný „Zdroj“, ktorý definuje ľuďom, o čom je ich život. Ak by sme sa pozreli na dejiny americkej civilizácie, mohli by sme rozpoznať 3 éry, ktorých „Zdroj“ by sme mohli nazvať postupne: „Boh, Národ, Ja“. V prvej ére bol zdroj vyjadrený cez kresťanské príbehy, ktoré dávali zmysel utrpeniu i radosti a dával oslobodenie od smrti. V druhej ére osveta odstránila osobného Boha a nahradila ho ideou zbožňovaného národa. Amerika sama seba začala vidieť ako spasiteľský národ, ktorého systém vlády a spôsob života bol nádejou pre celý svet. V poslednej ére, v ktorej sa Amerika aj dnes nachádza, je medzi mladými ľuďmi mimo módu zastaraný šovinizmus a hurá vlastenectvo „Amerika najprv“. V súčasnosti je život o budovaní seba skrze maximalizáciu osobnej slobody ktorá sa odvíja od obmedzení spoločnosti.

Akýkoľvek dominantný kultúrny „Zdroj“, ktorý je iný ako živý Boh je falošný boh. Modly vtedy nemajú len individuálnu podobu, ale môžu byť celospoločenské a systematické. Ak sme začlenený do spoločnosti ľudí, ktorí považujú niečo modlárske za normálne, potom je veľmi ťažké to rozoznať. Niektoré tradičné spoločnosti majú sklony povýšiť rodinu na absolútorium. Západné, sekulárne kultúry zase vytvárajú modlu z osobnej slobody, čo vedie k rozbíjaniu rodín, nekontrolovanému materializmu, karierizmu a k zbožňovaniu romantickej lásky, fyzickej krásy a zisku.

Ako sa nedať zotročiť našimi kultúrnymi modlami? Na začiatku našej histórie bola spoločnosť budovaná na Bohu a náboženstve. Znamená to teda, že odpoveďou na naše kultúrne problémy je preto viac náboženstva? Nie nutne. Je treba byť opatrný, pretože zbožňovanie niečoho je také prenikavé, že preniká aj do tejto oblasti.

Modly v našom náboženstve – modlou je to, keď sa spoliehame na veci, ktoré môže dať len Boh. Modlárstvo je zakorenené hlboko v náboženskej komunite, ak sa doktrínálna pravda povýši na pozíciu falošného boha. Toto sa deje, keď sa ľudia spoliehajú na pravdu ich doktríny a nie na Boha a Jeho milosť. To je záľudná ale smrteľná chyba. Znakom, že človek sklízne do tejto formy seba ospravedlňovania je to, že sa človek stane „posmievačom“, ako to nazýva kniha Prísloví. Posmievač sa vyznačuje pohrdaním a opovrhovaním ostatných, namiesto milosrdenstva. Toto je znakom toho, že sami seba posmievači nevidia ako omilostených hriešnikov, ale ich dôvera v ich vlastnú pravdu ich stavia do pozície, že sa cítia nadradení.

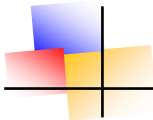
Iná forma modlárstva v náboženskej komunite obracia duchovné dary a úspech v službe vo falošných bohov. Duchovné dary (talent, schopnosť, výdrž, rast) sú často zamieňané za to, čo Biblia nazýva ovocím Ducha (láska, radosť, pokoj, dobrota, dobrotivosť, krotkosť, zdržanlivosť). Aj služobníci, ktorí veria tomu, že sú spasení len z milosti, môžu sklízuť k tomu, že si budú nahovárať, že ich vzťah s Bohom závisí na tom, koľko „duší“ priviedli k Nemu.

Ďalší druh modlárstva má čo do činenia s morálnym životom. Ak žijeme mravný život, domnievame sa, že Boh (a ľudia, ktorých stretneme) nám dlhujú rešpekt a podporu. Stále sme zahľadnutí do seba a do nášho snaženia sa o spasenie morálnym životom.

Ak si spravíme modlu z presnosti doktríny, z úspechu v službe, či morálnej poctivosti, vedie to ku stálemu vnútornému konfliktu, arogancii, seba ospravedlňovaniu a v utlačovaní tých, ktorých pohľad je iný. Náboženské modlárstvo má za následok rozšírenie odcudzenia sa náboženstvu, konkrétne kresťanstvu. Mysliac si, že Boha sme už skúsili, obrátili sme sa na iné „Zdroje“, s devastujúcimi následkami.

(Pokračovanie na budúce...)

D. Klein

Požehnal nám!

Naša sestra Hanka Žežulová „vylovila“ zo svojho archívu jednu veľmi zaujímavú kázeň od brata B. Beneša. Hoci odznela už pred vyše polstoročím, nezdá sa Vám, milí čitatelia, že je aktuálna aj dnes? Netrápia nás podobné problémy a nemáme si klásť obdobné otázky aj v súčasnosti? Vid' nižšie...

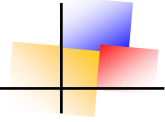
(Jubilejný kázání bratra kazatele Bohuslava Beneše, předsedy Rady Jednoty českobratrské k 75. výročí vzniku církve – 4.června 1955.)

Oslavovati tě budu, Hospodine, celým srdcem svým,
vypravovati budu všechny divné skutky tvé. (Žalm 9,2)
Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž
požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských
věcech v Kristu. (Efezským 1,3)

Jednota českobratrská slaví dnes své 75. narodeniny. Chceme je všichni oslaviť ve smyslu slova: „Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému dej čest.“

Milí bratři a sestry a vy, naši přátelé, svolali jsme vás, abychom se všichni radovali z divných skutků Božích, které činil s našimi otci a které činí s námi. Chceme aspoň v přehledu si něco připomenout z dějin malého stádece Kristova, kterému byla dána jedinečná příležitost a slavná péče Pána Církve.

I. Při narozeninách se počítá samozřejmě s radostným ovzduším a radostnými tóny. Radost chceme prožívat společně a také ji i vyjádřit. Provinili bychom se, kdybychom tóny vděčnosti tlumili. Máme být zač vděční. Už náš text nás k tomu vybízí – POŽEHNAL NÁM. Chceme-li naši minulost nějak příhodně označit, pak nám stačí k tomu tato dvě slova: **požehnal nám**. Přijímali jsme milost za milost. Požehnal nám všelikým požehnáním duchovním. Naše oči viděly skutky Hospodinovy. Už tu nemáme mezi sebou přímé svědky prvních

dnů Svobodné reformované církve. Ty první kapitoly jsou už uzavřeny.

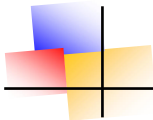
Děti těchto prvních členů jsou už stříbrovlasí, pokud tu ještě jsou. Vedení ve sborech mají vnukové prvních členů církve, zatímco další generace už se pomalu ujímá svých úkolů v práci. Na začátek nelze hledět jinak, než s vděčností.

Co mají dělat ti lidé, které Duch svatý probudil ze spánku smrti a zjevil jim velikost spasitelného díla Kristova? Velikost, která se nabízí v milosti a spasení? Co mají dělat, když jsou vedeni Duchem svatým k důslednému životu víry a lásky, když jsou vedeni k poslušnosti Božího slova? Co mají dělat, když jsou vedeni k posvěcenému životu a službě, co mají dělat, když chtějí krásnou církev, když chtějí uplatnit to, co poznali a prožili?

Jsou příslušníky jiných církví (katolické a evangelické), jejich mateřská církev jim nerozumí, poznávají, že jsou v ní cizinci a nejsou vítáni. Hledají, táží se, modlí se, chtějí Boží pokyn, čekají na Boží odpověď, jak se mají zařít.

Oč jim nešlo? Nešlo jim o novou církev, o novou organizaci, o nové jméno, o nové řady, nýbrž jen o to, aby mohli plnit vůli svého Spasitele, aby žili podle přání a příkazu svého Pána. Šlo jim o to, aby byli získáváni pro cestu spasení noví učedníci Kristovi – noví spasení lidé. Ohlíželi se, jak to učinit, aby byli Božími nástroji pro získání druhých. Čekali, že jim, lidem probuzeným Duchem svatým, vlastní církev poskytne možnost takto působit. Nedočkali se. Ti, co vedli církev – neslyšeli. Dveře zavřené! Přišla chvíle, která vyžadovala krok víry. Utvořit samostatnou práci, oddělit se, založit sbor. Považuji tento krok víry za zvláštní dar a milost Boží. Rozhodli se vážně, modlitebně a správně. Dnes, po odstupu 75 let musíme vděčně povědět: našim otcům požehnal Bůh Otec Pána Ježíše všelikým požehnáním duchovním.

Založení nové církve v tehdy nepřátelském Rakousku nebylo jednoduché. Potíže byly mimořádné. Chtěli vytvořit církev, která nežádá státní uznání, která narazí na tuhý odpor farářů evangelických církví, na fanatické nepřátelství katolické církve, která byla spřažena s rakouskou mocí, policií. V čem se tedy projevilo ono Boží požehnání v církvi, která vznikla z

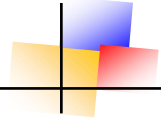
nejhlubší potřeby žít takový život, který by se Bohu líbil, tento život z Boha pěstovat v takovém sboru, kde se koná kázeň, kde lidé chtějí žít v báni a kázni Boží a kde chtějí vydávat svědectví o spasitelné milosti Pána Ježíše, ke které chtějí zvát i druhé lidi?

Především v tom, že se Pán Církve přiznával ke dnům malých začátků, kterých se oni nebáli. Dále v tom, že potvrzoval službu Slovem Božím viditelně. Totéž se dá říci potom i o počátcích služby v prvním i dalších sborech.

Kazatelé i členové nemluvili jen zbožné řeči, ale ukázalo se, že nesou a předávají evangelium v moci Ducha svatého, takže přibývalo těch, co prožili a přijali spasení Boží. Kvas evangelia působil rychle a spolehlivě. Požehnání bylo v tom, že když přišel oheň pronásledování, a když k tomu přibýly i žaláře, že tím více rostla touha oslavit Pána věností, vytrvalostí a věřící nedali se od víry a služby odradit. Požehnal nám...

II. V rámci tohoto slova je třeba položit otázku: Žehná nám dosud? Žijeme a pracujeme tak, aby nám Pán Církve mohl žehnat i nadále? Za 75 let jsme prodělali mnoho změn a není jim konec. Pokračují. Přerod a změny se dějí uvnitř ustavičně. A jde o to, zda proděláváme změnu ke svému prospěchu, či ke své škodě. Naši přátelé, kteří nás mají upřímně rádi a dívají se na nás zvenčí, nám říkají, že dnešní Jednota českobratrská už zdaleka není taková, jako bývala kdysi ve svých začátcích. Že přemnoho slevila.

To je onen stín první, který nás při našich narozeninách velice pokořuje. Naše vyznání víry je přesně stejné a takové, jako měli otcové. Nic jsme na něm neměnili, neškrtali. Věřoučně, dogmaticky, theologicky máme a držíme linii svých otců, ale praxe je už v mnohém jiná. Říkává se, že je to problém dalších generací. A že je v tom určitá zákonitost. Bojím se tak lacině všechno vysvětlit. Vidím, že příčiny jsou hlubší. Ta první generace – průkopníků byla vyznavačská, zápasící, strhující druhé první láskou, opravdovostí, obětavostí, věností a nadšením. Ve druhé generaci už plamen nadšení tolik neplápolal, ubývalo úsilí udržet to, co bylo při otcích. Zatímco generace vnuků jakoby už ani nevěděla v čem a o čem bylo jádro zápasů a mnohých věcí, které byly otcům

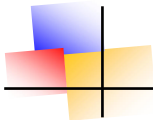
tak drahé a vzácné a svaté. S leččím si už ani neví rady. Nedostává se jim toho ducha, který formoval srdce jejich, aby pak mohli formovat ducha a srdce svých sborů. A tak se blížíme k okamžikům, kdy nám budou kladeny otázky: Zdalipak Jednota českobratrská má ještě důvod své existence, když se téměř neliší od ostatních sesterských církví?

Nemůžeme nepřiznat, že jsme povážlivě polevili v přijímání nároků na nové členy, porušili jsme ve své sborové kázni, v požadavcích na posvěcený život členů. V této oblasti se jeví největší rozdíl mezi tím, co bylo dříve a co je nyní. Otevřeli jsme dvěře sborů leckde i těm, kteří nevědí, co je život proměněný milostí Ježíše Krista a jeho spasitelnou mocí. Pověřeni bratři starší jako strážcové církve nebděli anebo vědomě přivřeli oči. Důsledek? Zvlažnění života, ztráta žhavého zájmu o misijní činnost sboru, o získávání druhých pro Krista. Spokojeně si žijeme svým životem a nenalézáme síly a odvahy být lidem zvláštním, odděleným od světa v tom nejryzejším novozákonním smyslu slova. V hluboké pokoře přiznáváme a vyznáváme, že duchovní stav Jednoty českobratrské nepovažujeme za uspokojivý. Víme i o příkladech radostných a vzácných, ale víme, že jsme se v mnohém vzdálili ideálům otců, že se dostalo mnoho nečistoty do svatyně Boží. Otcové pracovali za nesmírných obětí, my jsme do jejich práce vešli, ale nerozmnožili jsme ji tak, jak by rozmnožena býti mohla a měla, kdybychom byli věrní, živí, horliví, poslušní do všech důsledků. Zde je tedy odpověď na otázku, zda žijeme tak, aby nám Pán Bůh mohl žehnat i nyní. Ano, žehná Pán Bůh jednotlivcům, kteří žijí v pokoře, živé víře, poslušnosti Božího Slova, příkazů Krista – tam žehná dosud. Ale kde není ducha pokání, je požehnání zastaveno.

III. Ještě další otázku položím: Jaké má tedy Jednota českobratrská vyhlídky do budoucna? Jaké má perspektivy budoucnost?

Nebudu se pokoušet o futuristické prorocké vize, prognostické výroky. Řeknu, co vidím z Písma svatého. Jsem přesvědčen, že máme vyhlídky velmi příznivé, radostné i požehnané jen za předpokladu, že prožijeme jako jednotlivci i jako církve nové, duchovní obživení z Ducha svatého. Musíme slyšet to, co znělo naléhavě k asijským sborům: „rozhorli se a

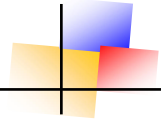
čiň pokání“. Lidu Staré smlouvy znělo nejednou v různých situacích: „navraťte se už k Hospodinu“. To je cesta i pro nás, když se ptáme, jaké máme vyhlídky. Že tomu nepřeje doba a poměry? Nedejte se mýlit falešnými odhady. Obživení církve v dějinách vždy bylo velikým svědectvím moci Boží. Věřme v ní. Zůstaneme-li při své dosavadní praxi, podaří se nám udržet stav, aby tak nenastal nápadný pokles, ale budeme žít ve vědomí, že nemáme to, co máme mít, že jsme ztratili svoji solivost. Smíříme se službou údržbářskou, že nejsme svědky, ale jen církevní údržbáři. Podmínky požehnání známe. Je tedy věcí nás všech, věcí kazatelů, bratří starších i členů, jak budeme o Boží požehnání stát, jak ho budeme hledat a jak o něho budeme zápasit.

IV. Poslední otázka zní: „K čemu nás naše jubileum zavazuje?“ Udržet to, co máme, by bylo málo. Chtějme víc. Chceme víc – když ne všichni, aspoň jedinci, aspoň dva nebo tři, aspoň kroužek modlitebníků ve sboru nebo na stanicích.

Chceme se rozhojnit v milosti a známosti Pána Ježíše, chceme se rozhojnit ve svědeckém životě, ve službě, v posvěcení, ve vlivu na své okolí. Nechceme být konzervárnou, která zachytí a bude zpracovávat plody našich předchůdců a průkopníků. Chceme žít v plnosti života víry, chceme získávat nové zkušenosti v osobním životě s naším Pánem, chceme nové zmocnění k pravdivému životu, chceme víc, než dosud.

CHCEME!!! CHCEME!!! CHCEME!!! Ale k tomu chtění je třeba něco učinit. Z Bible víme, že od chtění ke skutečnému činění bývá někdy daleká cesta. Od tohoto chtění může dojít ke skutku tehdy, když nám Bůh vloží do srdce, že máme obnovit smlouvu s Ním, a tak se mu nově zasvětit. Tak může dojít k nové kapitole jednotlivců i církve, i sborů. Nová kapitola začíná, když nastoupíme cestu pokání za náš nepravdivý a nesvatý život, když půjdeme opravdu do sebe a navrátíme se k Hospodinu.

Věřím, že Pán Bůh má pro Jednotu českobratrskou ještě místo v národě i práci. Věřím, že budeme smět přijmout veliké a nové požehnání a skrze něho budeme požehnáním pro druhé.

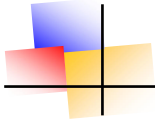

Požehnání přijde, splníme-li podmínky: prosit, čekat, činit pokání, věřit. Protože existuje Boží smilování nad těmi, kteří očekávají zavlažení z nebe.

Pane Ježíši, děkujeme, že jsi požehnal duchovním požehnáním našim otcům. Prosíme, abys nám dal milost sebepoznání, pokání, návratu. Dej nám milost k novému zasvěcení se Tobě. Prosíme, dílo své uprostřed nás zachovej. AMEN.

B. Beneš

Staršovstvo informuje

- ✚ Výročná členská schôdza by sa mala uskutočniť 13.3.2011. Vedúci teamov by mali zaistiť vypracovanie správ za jednotlivé činnosti do 21.2.
- ✚ Br. M. Motýľ sa vzdal členstva v redakčnej rade ZL. Staršovstvo rozhodlo, že novým šéfredaktorom ZL bude br. J. Vaščák.
- ✚ Staršovstvo hovorilo s br. Jeffom Talleyom a Johnom Lesondakom, ktorí sa prisťahovali do Košíc aj s rodinami. Bratia sú misionári vyslaní Presbyteriánskou cirkvou. Chcú tu pokračovať v misijnej práci, v jej konkrétnom zameraní sú otvorení našim potrebám.
- ✚ Br. I. Žežula a D. Klein sa 19.1. zúčastnili na školení Legoprojektu v CB v Olomouci. Staršovstvo prosí o modlitby i aktívnu pomoc pri projekte.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 22.2.2011. Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J. Vaščák, br. kaz. Halža, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková,
K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** malá a veľká besiedka: o 10:30 v učebni a v kancelárii zboru.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

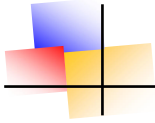
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Dudášová Gita

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy a stretnutia v tomto mesiaci
- ✚ Za stretnutie kazateľov
- ✚ Za misijný program pre detí „Lego projekt“
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí.
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi.
- ✚ Za duchovné budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blízkym
- ✚ Za prácu vo Vítkovciach
- ✚ Za mládež, dorast a deti v zbere

Program na mesiac február

31.	Po	17.30 Mládež
3.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža
6.	Ne	10.00 Zhromaždenie / br. E. Čušo, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby
7.	Po	17.30 Mládež
10.	Št	16.00 Lego projekt
11.	Pi	16.00 Lego projekt
12.	So	16.00 Lego projekt
13.	Ne	10.00 Zhromaždenie / br.I. Žežula, kaz. P. Halža/ 17.00 Michal'any Biblická hodina
14.	Po	17.30 Mládež
17.	Št	18.00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
18.	Pi	18.00 ZBŠ
20.	Ne	10.00 Zhromaždenie / br. M. Bielik, kaz. P. Halža / 16.00 Stretnutie rodín;
21.	Po	17.30 Mládež
22.	Ut	9.00 Stretnutie kaz. vo Vranove n/T 18.00 Staršovstvo
24.	Št	18.00. Biblická hodina / kaz. P. Halža /
26.	So	14.30 Stretnutie so spevníkovou skupinou
27.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Liška, kaz. P. Halža/ 16.00 Vítkovce
28.	Po	17.30 Mládež
3.3.	Št	18.00. Biblická hodina / kaz. P. Halža /
6.3.	Ne	10.00 Zhromaždenie / br. D. Klein, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.